

man deraf, at der hidtil her i Landet kun er indført et forholdsvis ubetydeligt Kvantum simpel Ost, kan drage den Slutning, at der ikke vilde komme Mere ind, naar Osten blev toldfri. Men hvad det ærede Medlem har fuldstændig Uret i, er, at den foretagne Undersøgelse ikke har nogen som helst Betydning; den har den Betydning, at den har vist, at vi i dette Øieblik indføre et Kvantum Luxusost, som betaler Ostetold, og at denne Luxusost alene betaler en Told af ca. 90,000 Kr., som det forekommer mig, at det vilde være høist usorstandigt at opgive. Var man istand til at finde et let og sikkert Kendetegn for Toldvæsenet paa, hvad der skulde kunne betegnes som Luxusost, og hvad der skulde kaldes simpel Ost, saa vilde det være overmaade behageligt; thi saa vilde ikke Noget være naturliggere, end at man ikke nøiedes med disse smaa 10 Øre for Luxusosten, men satte den op til samme Told som andre Luxusopbevarer og derigjennem indvandt et langt større Beløb. Det er ved Omtalen af Ost fra et andet æret Medlems Side blevet angivet, at den simple Ost i Nabolandene produceres baade billigere og bedre. Der er ikke mig Noget bekendt i saa Henseende, og naar man saa stærkt urgerer den fuldstændige Ophævelse af al Ostetold her, maa det dog erindres, at alle vore Nabolande have Ostetold, og at, dersom vi fuldstændig ophævede Ostetolden her, vil det sige det Samme, som at vi aabne vort Marked for alt Overtskud fra de andre Lande, uden at det bliver muligt for os at kaste Noget af vor Produktion ind hos dem, og at altsaa den danske Landbruger paa ingen Maade vil blive ligestillet med Naboerne, men kun stillet ugunstig i Konkurrencen med de Andre.

Der er Et, hvori jeg skal give det ærede Medlem fra Kjøbenhavn fuldstændig Ret, og det er, at alle disse Beregninger over, hvilke finansielle Resultater Forhøielse og Nedsettelse paa Toldtarifen fremfalde, ere i allerhøieste Grad usikre. Det har jeg havt Leilighed til allerede gjentagne Gange at gøre opmærksom paa. Men jeg ser ikke, at der er noget andet muligt Udgangspunkt for en Beregning end det, der er benyttet ved de Overtfigter, som have ledsaget Forslagene. Man kan vel sjonne, at, naar den og den Vare kan indføres billigere, vil den ogsaa blive forbrugt i et større Maal; men vil man indlade sig paa at udtrykke dette Sjon om det større Forbrug i Tal, tror jeg, at man kommer ind paa endnu større Usikkerhed end den, man vil undgaa. Nei, desværre er det ganske umuligt at gøre nogen sikker Beregning om en Toldrevisions finansielle Resultat; men det er for mig en Grund mere til at

blive paa den sikre Side, og her vil jeg da bemærke, at der er al Grund til at antage, at de Beregninger, som ledsage Lovforslaget, vise for høie finansielle Resultater, og hvorfor? Fordi der selvfølgelig ikke er andet Sikker i disse, end at for de Positioner, som man fuldstændig stryger, forsvinder deres hele Beløb, hvorimod det overmaade Usikre er, om man indvinder en forøget Toldindtægt i samme Maal, som man forhøier en Position. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgtreds (Suel) har allerede stærkt gjort sin Tvivl gjældende med Hensyn til Forhøielse af Vintolden; han har gjort gjældende, at man sandsynligvis ved en saadan Forhøielse af Vintolden kun vilde beskytte den indenlandske Vinfabrikation, som det kaldes, til Stade for Statskassen og til Stade for Konsumenterne. Jeg vil altsaa fuldt erkjende Usikkerheden i Beregningen, men ved Siden deraf vil jeg gjøre gjældende, at den efter al Sandsynlighed fører i den Retning, at den viser for høie finansielle Resultater, Resultater, der ere for gunstige for Statskassen. Jeg har havt Anledning til i det andet Thing at gjøre opmærksom paa, at man ikke skulde lade sig forurolige ved, om Thingenes Behandling af Toldloven gav et tilsyneladende Overtskud for Statskassen, idet jeg blandt Andet har henvist til, at dersom vi skulde naae til en Overtskomst med Spanien om en ny Handelsstrat og kun skulde naae det paa det Villkaar, at vi blive staaende ved vor nuværende Vin- og Frugtold, vilde det i det Hele koste os ca. 600,000 Kr. af det paaregnede Overtskud, ikke at tale om, at dersom vi skulde gaa Spaniens Forbringere yderligere imøde, vilde det selvfølgelig koste endnu Mere.

Ved at nævne Spanien er jeg kommen til at tænke paa, at jeg ved de saa Ord, hvormed jeg indledede Forslaget i dette Thing, glemte at henlede Opmærksomheden paa, at der er indkommet i Lovforslaget en Bestemmelse, som jeg kan betegne som ganske ny, idet den hverken har havt Plads i tidligere Toldlove eller — mig bekendt — i noget tidligere Forslag til Revision af Toldloven. Det er den Bestemmelse, som findes i Slutningen af § 3, og som gaar ud paa at bemyndige Regjeringen til at forhøie Toldlovs-satserne med indtil 50 pCt. paa Varer fra de Lande, der ikke behandle danske Skibe og Varer som mest begunstigede. Jeg kan kun anbefale denne Bestemmelse, idet jeg udtaler, at jeg har havt megen Grund til at beklage, at den ikke findes i vor nuværende Toldlov, og at det ikke er usandsynligt, at det kan stille sig saa, at der kan blive Anledning til at opfordre Rigsdagen til at skaffe en saa-